

EL CAS PAU PIRIS, a punt de judici.

A la fi ha arribat l'hora de la veritat. El judici contra cinc metges, una ATS i una auxiliar de la Residència Sanitària de Son Dureta, demandats per l'acció popular amb el resultat fatídic de la mort del nin de 8 anys, Pau Piris Obrador, ocorreguda el 6 d'octubre de 1981, ha arribat. BELLPUIG, assabentat de que el proper dia 22 d'octubre a la Secció primera de la Audiència Provincial de Palma a les 10'30 hores del matí, començarà tal judici, es va posar en contacte amb els pares del finat infant que, encara que disposats a contar-mos-ho tot fil per randa i un tant desanimats, també, pel resultat final debut a certes circumstàncies que han envoltat el procés, ens aconsellaren que anàssim a xerrar amb el Batle, ja que, en definitiva, és el poble d'Artà el demandant.

(Plana 7)

NOU PROJECTE DE SECONA

(Plana 7)

sumari:

ARTÀ I ELS ARTANENCS
NOU VEDAT DE CAÇA
PLANA D'EDUCACIÓ
NOTICIARI, XERRIM-XERRAM
ESPORTS
COL·LABORACIONS

REVISTA QUINZENAL
Nº 16 V EPOCA 5 OCT.1985.

DIRECTOR: Rafel Umbert
CONSELL DE REDACCIÓ:

C. Obrador G. Bisquerra
J. Pastor J. Mayol
S. Massanet
Fito i Taller Comunicacions.

COL·LABORADORS:

J. Solivellas A. Gili
Ll. Sorribes C. Obrador
G. Bisquerra J. Mayol
A. Genovart G. Mateu
J.L. Martín

ADMINISTRACIÓ:

G. Bisquerra A. Esteva
J. Bernat T. Esteva

REDACCIÓ
I ADMINISTRACIÓ:

C. Rafel Blanes, 10. ARTA.

Dipòsit legal: P.M. 57-1969.

IMPRIMEIX:

Gràfiques Llevant
Carrer Ciutat, 55. ARTA.

NOTÍCIES DE LA PARRÒQUIA

HORARI DE MISSES
D'HIVERN

A partir del mes d'octubre
ha entrat en vigor l'horari de
misses d'hivern. Queda així:

Dissabtes i Vigílies de Festa:

A les 18'30 Església de
Sta. Catalina
A les 19 Parròquia de
La Colònia
A les 19'30 Parròquia d'Artà
A les 20 Convent dels
PP. Franciscans

Diumenges i dies de Festa:

A les 8 Convent
A les 9 Parròquia
A les 10 Colònia
A les 10'30 Convent
A les 12 Parròquia
A les 17 Sant Salvador
A les 18 Colònia
A les 19'30 Parròquia
A les 20 Convent

Els dies feiners:

A les 8 Convent i Capella
de la Caritat
A les 19 Centre Social
A les 20 Convent

Els funerals seran a les 19'30.

OFICINES PARROQUIALS

A partir d'aquest mes d'oc-
tubre hi haurà un horari d'Ofi-
cines Parroquials als baixos del
Centre Social. Serà el dilluns,

COMUNA JUVENIL

Ser cristià... ¿per què?

Avui en dia el ser cristià ja no se desprèn del fet de néixer a un lloc o a s'altre, malgrat encara hi hagi gent incoherent, que batia, se casa per l'Església... sense desitjar-ho. Això ens mostra que la societat ha sofert un canvi, el pluralisme és ja una realitat. Tothom lluita i s'agrupa per el que creu, desitja, etc.

Aquesta és una gran passa. Ja era ben hora que la persona valgués no per l'etiqueta que duu (cristià... etc.) sinó pel que és: senzillament una PERSONA.

De tot lo dit se desprèn una societat pluralista, que sols serà vertadera si hi ha respecte, que no vol dir sumissió ni imposició, sinó comprendre que una persona distinta d'un mateix, pot tenir una altra cuolla, tan bona com la meua, i que té el dret d'expressar-la i dur-la a terme, malgrat jo no l'accepti.

Des d'aquesta visió, no proselitista vos volem oferir la **COMUNA JUVENIL**.

Què és?

Un lloc per experimentar el que és viure en comunitat. Per això conviurem una setmana junts a la Casa d'Exercicis.

Un lloc per transformar la realitat, ja que sense acció no hi ha cristianisme, sols ideologia.

Un lloc per celebrar la fe, que sempre tindrà que anar connectada a la vida.

Un lloc per entendre el que va fer Jesús: des d'una comunitat i amb contacte amb Déu transformar la realitat.

¿Com ho farem?

Fent experiències, ja que creim que és una de les millors maneres per a conèixer la cuolla de Jesucrist.

Què pretenim?

Ajudar a fer o no, l'opció per Jesús. Lo interessant és que cada un faci el procés per després lliurement optar. ¿No interessa gent amb el "coco" menjat!

Qui pot fer aquest procés?

Tothom que vulgui, a partir dels 15 anys.

On apuntar-se?

Tant en el convent, com a ca ses monges, com a la parròquia.

I res més. Esperam que entre tots i des dels nostres diversos punts de vista siguem capaços de construir un poble millor.

L'equip parroquial

dimarts i dijous de 7'30 a 8'30 del vespre. Els dies de funeral començaran a les 8 del vespre.

Pregam que totes les consultes o informacions es fassin, si és possible i no és urgent, a través d'aquest horari.

CATEQUESI D'ADULTS

El dimarts, dia 8 d'octubre començarà la Catequesi d'A-

dults a la Casa d'Exercicis a les 9 del vespre. Enguany intentarem posar en marxa dos grups: **un grup d'aprofundiment** pels qui ja hi han participat aquests darrers anys i que començarà el dia 8, i **un nou grup**, que començarà més en-
vant, pels qui encara no hi han pres part i vulguin prendre'n hi.

NOTICIARI

APERTURA DEL CURSO ESCOLAR DE EGB

El pasado jueves, día 19 de septiembre, tuvo lugar un ACTO ACADÉMICO inaugural del Curso 1985-86 en el colegio local San Buenaventura en su engalanado salón de actos para tal acontecimiento.

La asistencia de los padres fué masiva ocupando la totalidad de asientos de dicho local.

Presidió el acto el P. Jaime Genovard, delegado para la enseñanza en la 3ª Orden Regular de los padres franciscanos. También estaba el recién nombrado director del centro, el P. Antonio Roldán que, con su breve exposición de las nuevas directrices del centro, convenció a los asistentes.

Junto al claustro de profesores y directivos del APA de dicho centro, destacamos la presencia del Sr. Alcalde D. Jaime Morey y las directoras de

los colegios locales de EGB, Colegio Estatal y San Salvador.

La lección inaugural corrió a cargo de D. Bartomeu Gili, licenciado en filología catalana, con el tema "Per què Català a l'Escola" que, con su breve y clara exposició, fué largamente aplaudido.

El acto tuvo una duració de hora y cuarto, terminando sobre las 10'30 de la noche pululando en el ambiente, tanto en los murales como por la exposició del director, la doble idea de que todos (padres y profesores) forman la verdadera COMUNIDAD EDUCATIVA y, la otra, que los padres son los auténticos educadores, los maestros sólo son una ayuda.

Damos la enhorabuena al Centro por esta iniciativa y hacemos votos para que su labor sea eficaz y fructífera.

RE-APERTURA

Divendres, día 27 de setembre, es va obrir altra volta el Bar Joan, que des del mes de juliol estava tancat ja que els seus llogaters passaren al Bar Central. Ara són els propietaris els que d'ara endavant regentaran el Bar Joan.

CONCERT

Amb motiu de l'Any Europeu de la Música, el passat diumenge dia 29, tingué lloc al Santuari de Sant Salvador, un concert del duo de guitarres format per Josep Sbert i Tomeu Artigues. Aquest acte fou organitzat per la Conselleria d'Educació i Cultura del

Govern Balear i amb la col·laboració de l'Ajuntament d'Artà.

FESTA PAGESA

El passat dissabte dia 28, el grup "Esclafits i Castanyetes" organitzà una festa folklòrica a la plaça del Conqueridor. Començà la vetllada amb una mostra de l'agrupació artanenca per després donar pas a una ballada popular a la que hi participaren les agrupacions "Rondalla d'Esporles, Aires Vilafranguins, Grup Liorna, Aires Gavellins, Estol des Picot de Son Massià i balladors de Bunyola, Llubí, Santa Maria, Sa Pobla i Manacor.

PREMSA FORANA

El dia 26 de setembre tingué lloc a Algaida una reunió de premsa forana promoguda pel Govern Balear, i presidida per Cristòfol Soler, Conseller del G.A. i dita premsa, el Conseller de la Comunitat Autònoma Tòfol Soler, va fer una detallada exposició de l'economia d'illa per la C.A. tocant punts molt interessants com foren les taxes, els percentatges, els fons de compensació, els convenis amb l'Estat, etc. i diguent que enguany es retallaran molt les quantitats a rebre de l'Estat per distribuir dins les balears, i que de la qual cosa tocarem tots les conseqüències.

A aquesta reunió hi assistiren els representants de la major part de les distintes revistes de la part forana de Mallorca, presidides pel seu president Carles Costa i demés directius. BELLPUIG estigué present a aquesta reunió.

També el dia 30, a Sant Joan tingué lloc una reunió de Premsa Forana per debatre l'assumpte del Congrés que es pensa fer.

PLOGUDA

Els dies 24 i 25 de setembre va ploure molt dins el nostre terme. On plogué més fort fou per les possessions dels Olors i Sa Duaia, ja que passaren els 160 litres per m² i a les platges de Cala Mitjana i Cala Torta l'aigua descompongué l'arena i grata l'asfalt de la carretera. També el torrent es desbordà i sortí del seu jaç. A Canyamel l'estany tallà l'arena fins a desembocar a la mar i alguns hotels tingueren els baixos inundats. En canvi dins el poble només arribaren 30 litres per m².

AREA URBANA

SETEMBRE

Día 24	10	1. m ²
Día 25	20	1. m ²
Día 26	1'5	1. m ²
Día 27	0'5	1. m ²
Total	32'2	1. m ²

XERRIM XERRAM

I QUE N'HI HA D'ESQUITXA MAGRANER enguany amb sa recaptació d'imposts.

Només senten gent que baixa de la Sala diguent i remugant: "pensant que em sobrarien doblers, resulta que no m'han bastat".

I altres blasfemen contra es batle, diguent que "més valdria arreglars altres coses i deixàs de fer-nos pagar tant! Jo no sé on arribarem....!" I altres per l'estil, que deixen veure el malhumor que reina dins es poble amb es ditxosos impostos.

I QUE NO VOS HEU FIXAT amb ses festetes que de tant en tant fan al carrer d'Antoni Blanes? Idò sí. Hi celebren "cumpleaños", posen taula i mengen coca amb prebes, reïm, coca dolça, un bon vinet i se'n van a jeure tan feliços.

Pareix que per ells han tornat aquells temps en que la gent sortia al carrer i veïnadetjava. Es ben ver que no hi ha temps que no torn.

AMB SO FUTBOL NO ANAM. Es president dimiteix, els jugadors fan es penco, o no en saben més. Però sa realitat no és més que una. La gent no passa gust d'anar al futbol. "¿Por qué será...?"

Gran Barbacoa de Artá Artá·Mallorca

NUEVAMENTE EN ESTE LOCAL,
puede celebrar sus BODAS, BAN-
QUETES Y COMUNIONES.

Tels. 53 74 50
56 22 07

NUEVA DIRECCION

VIATGES
millor

C/Binicanella, 12 Tlf. 585515/52 CALA MILLOR

Carr. Cala Gulla Tr. 564017 CALA RAJADA

G.A.T. 820

VIATGES MILLOR se complace en ofrecerles sus servicios

VUELOS CHARTER

BILBAO	6.000
BARCELONA	3.000
ALICANTE	4.500
GRANADA	8.500
MADRID	5.900
VALLADOLID	9.000
ZARAGOZA	7.000
CANARIAS	14.500

VUELOS INTERNACIONALES

LONDRES	21.500
AMSTERDAM	31.000
PARIS	29.000
BERLIN	63.000
TUNEZ	35.500
TANGER	36.000
GINEBRA	32.000
MARSELLA	19.000

VUELOS INTERCONTINENTALES

NEW YORK	69.195
SANTIAGO DE CHILE	112.000
BUENOS AIRES	147.900
RIO DE JANEIRO	131.150

(Todos estos vuelos comprenden ida/vuelta)

"TOUR MARRUECOS"

Avión + hoteles de lujo en regimen de M/P.... **54.000**

"ESPECIAL TENERIFE"

Hotel XXXX / AVION / TRASLADOS.. 7 noches **46.500**
14 noches **54.665**

CRUCERO "CADIZ-CANARIAS"

7 días, visitando todas las islas desde **65.270**

PARA OTROS DESTINOS, CONSÚLTENOS

1985. Un hecho incuestionable: el auge que, desde hace algunas décadas, está adquiriendo la EDUCACIÓN. En frase textual se llega a afirmar que la educación es "el motor del cambio social". Que viene a decir en otras palabras, que el futuro de una sociedad, una comunidad o un pueblo depende esencialmente de ella. Algún poeta, como Andrés García Madrid, lo expresa así:

"Que un pueblo, si culto,
libre".

Esta idea está tan extendida, es tan palpable en todas las personas y colectivos, tan asimilada por todas las clases sociales, tan ampliada a todas las edades, que difícilmente deja hueco para dudarla.

¿Por qué, sin embargo, cuando ojeamos los diarios, ese "motor" del cambio social apenas merece mínimas columnas, más propias, a veces, de aparecer en la sección de sucesos? ¿Por qué, invariablemente conocemos, estamos suscritos o simplemente ojeamos más revistas del corazón que de educación? ¿Por qué un tanto por ciento de las películas que se comercializan tienen la guerra, la violencia y los ejércitos como protagonistas (último fenómeno: "Rambo") mientras que para ver alguna escuela tenemos que remontar a "La casa de la pradera"? ¿No es poco lógico que los medios de comunicación (cuya función es "comunicar" lo importante) se hagan tan poco eco en sus páginas, ondas o pantallas de este fenómeno tan actual...?

Al margen de todo, hay que agradecer a BELLPUIG el que haya creado esta nueva sección. Pensamos que siempre es interesante que un periódico local dé cabida en sus páginas a todas las inquietudes educativas que se suscitan en un pueblo.

Climent Obrador
José L. Martín

PLANA D'EDUCACIÓ

conte: El toro i el policia

(Aquest conte s'ha fet per la tècnica de grup de quatre alumnes a la classe de català de 8^è del col·legi Sant Bonaventura. La tècnica consisteix en què cada alumne realitza una part del conte per separat. El fet de publicarlo és el d'omplir aquest espai i perquè serveixi com un exemple).

Això era i no era i si t'agrada, bon brou fa la cadèrnera, un toro que va néixer d'un ou. Ell era vermell i verd. Li agradava molt anar en cotxe.

Un dia, un policia, s'el va trobar que anava amb un i li posà una multa. Li va saber tan de greu que li pegà una mufada que li arrabassà el barram. Fou necessari internar-lo. Quan el policia havia de sortir de la clínica, se'n temé de què el toro l'esperava defora i, del susto, li tornà caure el barram. El toro l'esperà durant 5 o 6 hores i quan el policia va veure que ja no hi era, va sortir tot concagat de por i se'n va anar cap a ca seva.

Un dia el se trobà pel carrer i, quan l'afinà, fugí corrents. El toro el va seguir amb el cotxe i li deia: "¿Per què corrs?" El policia li contestà: "Perquè no vull tornar canviar el barram d'una mufada".

Passaren un parell de mesos i tothom parlava del fet.

El policia decidí canviar d'ofici i es va fer reparador de cloaques. Un dia el toro anava corrent i va travelar en la tapadora d'una cloaca i justament caigué dins la cloaca on hi havia el policia. Tots dos junts redolaren a l'aigua bruta del poble i la corrent se'ls en va dur i ningú ha sabut res pus del toro i el policia.

Margalida Torres
Bartomeu Vives
Pedro Sureda
Sebastià Sureda

PLANA D'EDUCACIÓ

AQUESTA PLANA PODRIA FUNCIONAR DE LA SEGÜENT MANERA:

- Aquesta plana d'EDUCACIÓ, està oberta a tots els centres d'Ensenyança d'Artà.

- Establert un torn, el col·legi que li toqui serà el responsable d'omplir-la (els col·legis es posaran d'acord).

- Un model possible d'omplir-la, podria ésser:

1) La columna de l'esquerra es podria omplir amb una opinió, experiència, assaig, etc. sobre educació fet pel claustre, professor o professors del centre de torn, d'un fol escrit a doble espai. En cas que el col·legi no en presentàs cap, la Redacció de BELLPUIG en tendria d'apreparats per gent experta en educació per suplir-ho.

2) El reste de la plana podria estar completada amb treballs fets pels alumnes del col·legi. Per exemple: un conte amb dibuix, una excursió amb fotografies, poesia, experiències, dibuixos, etc.

- La freqüència d'aparició d'aquesta plana seria quinzenal. O sia, que si els cinc col·legis d'Artà hi participaven (que seria ideal) a cada col·legi li tocaria el torn cada dos mesos i mig.

- Els coordinadors d'aquesta plana seran En Climent Obrador i En José Luís Martín

ARTÀ I ELS ARTANENCS

EL CAS

Anant cap a Cas Batle, permeteu-nos fer un poc d'història d'aquests llargs i expectatius quatre anys.

*** 2 d'octubre de 1981:** En Pau, jugant al pati del seu col·legi Sant Bonaventura, cau i un metge local, li diagnostica una fractura de colze, ordenant el seu ingrés a Son Dureta. El mateix decapvespre és operat. La intervenció dura unes dues hores, deixant-lo ingressat a l'habitació 218 de la planta "A".

*** 6 d'octubre de 1981:** el nin mor, a la nit, sense haver-se recuperat totalment de la intervenció amb altes febres (degudes a una faringitis, segons els professionals assistents) fent cas omís a les desesperades cridades de sa mare, denunciant que el seu fill anava decaiguent per moments, tatxant-la, inclús, d'histèrica.

*** 29 d'octubre de 1981:** L'Ajuntament d'Artà, en sessió plenària, i, en el punt novè del seu ordre del dia, decideix adherir-se corporativament a la demanda d'una investigació de les circumstàncies en què es va produir la mort de Pau Piris Obrador.

En dita sessió, es nombra al regidor Sebastià Ginard com a representant de la Corporació a la Comissió permanent que es nombra per a tal fi.

A la iniciativa municipal s'hi adhereixen tot d'una les següents entitats i associacions d'Artà: APAS dels col·legis Sant Bonaventura i Sant Salvador d'EGB i l'Institut de baixillerat; Unió de Pagesos de Mallorca; CAG Sant Salvador; Germandat TOR Artà, Direcció i Professorat del Col·legi Sant Bonaventura; C.D. Avance; C.D. Artà; Comitè local UCD; Consell Redacció BELLPUIG; Club Llevant; Equip Parroquial; UGT Artà; Agrupació SocialistaPSOE Artà; Societat de caçadors i Grup d'Independents d'Artà.

*** 8 de setembre de 1982:** el Col·legi de metges, que havia obert una investigació sobre l'actuació dels demandats, considera correcta la seva actuació.

*** Abril de 1983:** cinc metges, una ATS i una auxiliar de Son Dureta relacionats amb el cas Pau Piris, són processats i depositen, com a fiança, set milions de pessetes.

*** Setembre de 1983:** es reafirma, per part del poble, que l'acció popular segueix endavant a pesar del "carpetazo" d'INSALUD al cas.

*** 3 de gener de 1984:** Són cessats els directors de Son Dureta, els doctors Soro i Rullán.

*** El 22 d'octubre de 1985,** després de 4 anys, es comença el judici.

Cal dir, també, que la premsa local amb Última Hora al cap davant, Diari de Mallorca, El Día, A tota plana, BELLPUIG, dediquen a les seves planes, llargues columnes per a fer costat a la causa. També en sentírem parlar per ràdio com per TV espanyola com també en la premsa nacional.

BELLPUIG: Així que, amb tot i això, esteim a les portes del judici. Malgrat la lentitud del sistema judicial espanyol, Sr. Batle, ¿com estan els ànims?

BATLE: Els ànims estan bé, com sempre, al llarg de tot aquest tema. Es a dir, serens i en plena confiança en la justícia. L'objectiu principal s'ha aconseguit. S'ha fet una investigació exhaustiva i en el judici es determinarà si hi ha responsabilitats imputables als processats.

Per altra banda, s'ha tingut notícia que l'acció popular ha provocat millores en l'assistència i tracte als ingressats a Son Dureta.

BELL: ¿Es oportuna l'assistència del poble al judici?

BATLE: El poble, representat per l'Ajuntament, ja hi assistirà. La presència massiva d'artanencs és possible ja que els judicis són públics, però, els jutges, no són àrbitres de futbol que es poden impressionar davant l'afició. Ara, és indubtable que la presència d'artanencs constituïria una forma civilitzada de confiança en la justícia. Hem de tenir present que no s'ha acudit als sensa-

cionalismes crideriers, però sí allà on s'administra justícia que és L'Audiència Provincial.

BELL: L'Ajuntament, ¿ha estat criticat per haver exercitat l'acció popular?

BATLE: Crec que algunes persones no hi han estat d'acord, ja que dur davant el jutge tot un equip mèdic és molt fort. Però, al poble li sembla molt dur haver-se d'empassar un cas tan desconcertant i esborronador com el d'En Pau.

N'he parlat amb moltes persones i, sempre, se m'han manifestat d'acord en matenir l'acció popular.

BELL: ¿Es veritat que s'ha proposat arreglar-ho amb doblers?

BATLE: En dues ocasions m'han arribat propostes indirectes i per tant no sé si fiables. Ara bé, l'objectiu de la demanda, que és sobretot aclarir què va passar, no pot ésser substituït per tots els doblers del món. L'Ajuntament, en cada ocasió, s'ha negat a una solució d'aquesta classe.

Com a conclusió, la pèrdua d'En Pau és irreparable. Però, si aclarir què va passar, evita repeticions de fets semblants, crec que s'exit haurà estat absolut i constituirà l'autèntic consol que, des d'aquell dia, haurà rebut la seva família. A posta, com he dit al principi, els ànims estan serens i confiats.

Vet aquí, per tant, el passat, el present i el futur (en boca del Batle) del cas Pau Piris Obrador que, un dia, per l'acció popular, es demanà l'aclariment de la seva prematura i inesperada mort per una ximple ruptura d'un colze. O hi ha alguna cosa més? Dia 22 mos ho contestaran tot. El que demanaríem és que no hi hagi més morts per qüestions humanes.

PAU PIRIS

A TOT EL POBLE D'ARTA

No sabem com començar, però sentim la necessitat de comunicar-nos amb tots vosaltres i dir-vos que el nostre sentiment, difícil de descriure, no és altre que veure que tots junts hem format una pinya, que tots junts hem lluitat perquè la veritat d'uns fets inexplicables fos aclarida davant la justícia. Creim que això és molt important i que només un Poble com aquest és capaç de dur envant. La lluita ha estat llarga, tots ho sabem. I amarga, vos ho podem ben assegurar.

Molts vos demanareu què hem aconseguit. Sapigueu que molt. Són molts els testimonis, molts, provinents de diversos llocs de Mallorca, que ens han cercat per contar-nos fets molt positius derivats de l'esforç que, entre tots, hem realitzat en defensa del dret de totes les persones a ésser tractades sempre com a persones.

Hem de desitjar que una història com aquesta no es torni a repetir mai més; però si no fos així, ens hem de tornar aplegar tots. Creim que és el camí per aconseguir, per la fermesa pacífica i asserenada de tot un poble unit, que els homes tornem més humans, ens sapiguem estimar un poc més cada dia i sapiguem respectar-nos sempre.

Per nosaltres no res més. Creim que entre tots hem complir un deure que sentirem i que l'hem duit a l'enfront: dia 22 d'octubre hi haurà el judici a Ciutat. El resultat no té tanta importància com el fet d'haver aportat un gra d'airena perquè tots els pobles sapiguem clamar quan creguin que s'ha comès una injustícia inacceptable per a les persones conscients dels seus drets.

Siguem optimistes i confiem que amb el temps ens tornem més humans i que no hàgim de parlar mai més d'històries com la que hem viscut.

Volem agrair l'afecte de tantes persones que ens acompanyaren en els moments difícils i que ens va ajudar tant a superar aquell tràgic tan amarg.

També volem agrair a totes les persones i entitats que han col·laborat en l'acció popular, la seva capacitat per entendre la noble finalitat que persegueix i que, per aquest motiu, vàrem aprovar.

Amb l'agraïment i l'orgull de ser part d'aquest Poble

Pau Piris i Antònia Obrador

NOU PROJECTE DE SECONA

Com molts de vosaltres sabreu, dins la comarca d'Artà, s'està duent a terme un nou vedat per a la caça d'unes 650 quarterades que pertanyen a les possessions de "Sos Sanxos", "Son Not" i "Son Morey", el qual s'obrirà al públic el dia 5 d'octubre; així, doncs, se fan una sèrie de millores les quals tenen com objectiu l'adequantament de: camins, indicadors, refugis pels caçadors, cases petites, convertides en granjes per a les perdius i coloms que s'han duit allà. Que la quantitat exacta és de: 700 perdius i unes 70 parelles de coloms, tots ells han estat una donació de la Generalitat de Catalunya.

Aquest vedat té una importància doble, ja que a més de la tranquil·litat que tendran el caçadors, aquest era uns dels llocs a on els reis anaven a caçar i per això es coneix com una cacera real, i el que va introduir la perdiu a Mallorca va ésser el Rei Sanç, el qual ja ens visitava.

El fet de què s'hagi escollit aquest tros i no un altre, és degut a què el terreny compta amb les condicions necessàries per ésser un dels millors vedats nacionals. Aquest projecte ja fou posat en pràctica al Puig de Massanella, però fracassà, degut a les males

condicions del terreny; a l'existència de molts de depredadors, cosa que aquí no s'ha tengut en compte, ja que són molt escassos.

Condicions:

Es clar, que per anar allà, no només han d'agafar s'escoqueta, sinó que s'han de menester uns permisos, que són sol·licitats a **SECONA**. S'hauran de pagar uns impostos per cada peça que se caçi, menys els torts, i segons el dia.

Esperam que aquest nou intent tenguí èxit, i que poguem informar-vos del seu funcionament.

Taller de comunicacions

PER LES MUNTANYES D'ARTÀ

(I)

Lluís Sorribes i Mas

El sol en aquesta hora enlluerna. Són quasi les nou -les set de l'hora vella, l'hora del sol-del matí d'un dia de les darreries d'un agost, sec como una mala cosa, i l'aire no es mou i el ficus exuberant del nostre hotel i les mates exhibeixen un verd vigorós i brillant i els pins un verd de vellut nou de trinca i els cards, petits, de cara al sol, brillen i espuirgen com l'or d'un retaule en dia de festa grossa. No se sent ni un ocell ni un grill i el cel i el mar, en plena calma, s'han vestit d'uns blaus de cera, de tonalitat clara, la ratlla de l'horitzó és inalbirable car una calitja indefinida l'esborra, l'ullastre que ens ha servit de guia per l'escassament dibuixat camí que hem fet, es manté quasi sol i erecte com una bandera vella i esfligarsada.

El temple de l'ermita de Betlem és d'una nova factura i sense, potser, no pas gaire interès si descomptam tot allò que ens recorda i evoca l'exemple i les grans petjades del gran ermità de Mallorca que fou Ramon Llull, el Ramon Llull que cristallitzà un dels més grans monuments de la nostra llengua de tots els temps i que s'avança, profèticament, més d'un mil·lenni al pensament rector i renovador de l'Església de Crist, d'aquesta pobra Església a vegades amb tan escassa llum, tan malmesa i tan sorda i tan estranya i tan cofoia. "Beneits els homes religiosos que són ermitans", aquesta salutació lul·liana plasmada en una senzilla ceràmica ha estat la primera que hem obtingut a l'entrada de l'església després d'haver obert el recinte i seguit, a pas lent, enmig de la benvinguda solemne d'aquells dos arrencaments de xiprers que com una mena de Calvari de Pollença, en petit, ens hi ha gentilment dut. També a prop de la reixa dels badocs hi ha unes altres ceràmiques que reproduïen unes ingènues figures de Santa Caterina Tomàs, Ramon Llull i sant Alonso Rodríguez. A dins la petitíssima església hom hi troba els dos grans -monumentals- sants patrons de l'orde: l'ermità Sant Pau i Sant Antoni abat i unes grans pintures molt ennegrides i solemnes com les del santuari d'Artà, i en l'altar, dins una reproducció teatral de les coves hi tenim el Pessebre, el tendre natalici en el gran misteri d'una nit, d'uns àngels, d'uns pastors i d'una mare com les d'aquest país, que serenament, contin-

gudament, vessava de joia per la gran meravella que en ella pel braç de Déu s'havia obrat.

Aquests tres ermitans i aquest laic -un dels ermitans que ens rep és de Muro- fan anar aquests bancals que són tota una ampla benedicció de Déu de verdor i de terra amorosida i fecunda enmig de tant terror dur i aspre com és el d'aquesta costa que tanca amb el cap Ferrutx la badia d'Alcúdia. Des del cim, de de dalt de la carena, la badia, en un dia com avui, és un dels espectacles més bells, més impressionants, més plàcids, més fascinants, més dolços, més complets, més compensadors que hom es pugui imaginar. Fins i tot la prima i recta cinta grisa de la carretera correguda per un automòbil sembla una joguina de reis i hom pensa si en un dia com aquest i en un semblant paratge Josep Carner no va escriure: "Per una vela en el mar blau / daria un ceptre; / per una vela en el mar blau / ceptre i palau". I quasi se'ns reproduïx, mentalment, es diria sense llacunes, la música del Preludi del Lohengrin i la de la romança per a violí i orquestra de Dvorack que com una mena d'embragador cuixí ens ha acompanyat en el taxi que fins Artà ens ha dut; aquest poble tan geomètric, tan afable, tan desvetllat, tan mig de terra mig mariner, tan sàviament mallorquí, amb tantes cases sense balcons i amb tantes i tantes portes i finestres amb persianes de colors verd poma i verd blavós i amb aquesta desolada gran estació termenal del ferrocarril extingit.

Al davant, ara, tenim la muntanya de la dona adormida una mica de costat, no pas de front, com estam acostumats a Ca'n Picafort, i veim l'entrada de la badia de Pollença, així com un bocí de la seva màxima corbatura. I, a sota mateix nostre, hi ha les cases -les quatre cases de Betlem i de Sant Pere i més enllà: Son Serra de Marina, Ca'n Picafort, Alcúdia, Port d'Alcúdia i Alcanada amb els seus pins que besen la mar i el seu far de dibuix aquarellat. Al davant més immediat nostre, els estrats es retallen amb tot el seu cru relleu, nus i de color de xocolata amb llet. Descendim per les terres cultivades de l'ermita a aquesta font de crocant, de jardinet d'escola de monges, amb la cova de la Mare de Déu de Lorda i la font de na Bernadeta i, quasi com un ritus, bevem l'aigua fresca i regalada recent nascuda amb un culler, un ample culler de casc esfèric de ferro oxidat, de considerable diàmetre i de molt curta sagita. En la font uns allots hi tenen un meló tendral en fresc. La nostra visita és breu, baixar, beure i tornar al cotxe de nou. Seguint l'estreta i asfaltada carretera arribam al punt des d'on se'ns mostra, més enllà de l'ample braç de mar l'extensa façana de Menorca amb tota la seva blanca i fina Ciutadella oberta a cor què vols, cor què desitges.

Llàstima que no ens trobem en un d'aquells dies escassos en què una pluja ho ha esbandit tot i un ventet de nord fa cobrar i aproximar amb tots els detalls qualsevol visió panoràmica!

(Continuarà)

Com interioritzan

per Gregori Mateu

Me contava fa pocs dies un amic meu que la seva capacitat de reflexió i de silenci s'havia anat minvant a poc a poc fins al punt de que se sentia del tot incapaç d'estar sol, de retrobar-se amb si mateix.

Aquesta lamentable constatació m'ha suggerit un enfilai de preguntes que caldria contestar amb valentia i decisió. Com és el meu pou interior? ¿Sec? ¿Ple? ¿Obert? ¿Buit? ¿Tancat? ¿Abandonat?

Per poder descobrir allò que hi ha de positiu dins nostre, cal crear un clima de distensió, buidar la ment, treure els pensaments que destorben, deixar-se prendre més i més i entrar sense por en la nostra intimitat, com en un santuari, en un lloc on t'hi trobes molt bé. Allà et trobaràs sol interiorment, veuràs la solitud interior, sentiràs un fort desig d'elevació, contemplaràs forces desconegudes d'acolliment i de donació.

En un moment, amic lector, relaxa't, deixa les tensions, els neguits, les preocupacions, oblida les inquietuts. Somriu tot i pensant que Déu t'estima, que els amics estan aprop teu. No sents com batega la vida dintre teu?

Atura't, asserena't. Vés repensant els valors que trobes en aquest pou sense fons que és la teva vida. No se tracta tan sols de fer un inventari de les coses bones, sinó de viure-les, gustar-les, assaborir-les, perquè els aspectes positius -que són sempre majoria- són els que donen solidesa al nostre ésser.

Si proves de viure ara mateix un moment de concentració, de recolliment, entraràs dins tu mateix, retrobaràs el teu centre, fruiràs del teu punt d'equilibri interior i començaràs a viure la felicitat.

Allà dintre, sempre més enllà, més a fons, calen arrels profundes i floreixen moltes primaveres. Allà dintre hi haurà aigua profunda per poder beure i poder regar, mentre la marxa es farà lleugera i un estol d'amics acompanyaran la nostra aventura.

Per a viure en plenitud la nostra tasca existencial necessitam mirar endins, descobrir la nostra riquesa interior, enllestir la nostra personalitat de tot allò que és ben nostre, sense imitacions frustrants ni temors irracionals. I això es pot fer, tan sols, interioritzant la nostra experiència vital, cercant ritmes de silenci i de serenor, allunyant de les nostres vides la superficialitat ofegadora d'unes presses malal-

Llinatges artanencs

SEGLE XIV (2)

El segle XIV suposa per Mallorca un creixement de les viles degut a les ordenances del Rei Jaume II.

Edificat el poble no devora el monestir de Bellpuig, sinó a l'escambell de L'Almudaina d'Artà, sempre ha conservat Bellpuig la solitud i senzillesa dins el paratge d'alzinars i horts que l'enrevolta. Pareix que allà espera tot sol una digna restauració, que serà menys costosa perquè té la naturalesa que l'enrevolta intacta, ni altres afegitons d'èpoques posteriors que haguessin adulterat aquest petit reclos dels premostratesos.

Al peu de L'Almudaina s' aixecaren les primeres illes de cases i també una petita església -enderrocada en el segle XVI- a Santa Maria d'Artà en el mateix solar que l'actual.

Dins el primer circuit de carrers amb noms tan suggestius com el d'Aixa (nom de dona àrab o sarraïna), Castellet, Pou Nou, Figueretes, Alqueriot (ciutatella mora), Mal-Lloc, de la Plaça, Parroquia fins a la costa de Can Tomàs, etc. el poble s'aniria entrunyellant cercant amb l'estretor la defensa i la convivència pacífica.

Els documents dels nostres historiadors, nos ofereixen llinatges nous que vengueren a conviure o a suplantar aquells que retornaren a les terres de Catalunya, una volta feta la conquesta. I una altra onada de gent comptant amb els privilegis i franquies concedits pel rei Jaume II, s'acolliren a aquestes disposicions i es traslladaren a la part oriental de l'illa i s'establiren dins la nostra comarca.

La nostra terra es poblà de bons i honrats catalans, homes treballadors i pacífics, provinents de dites províncies catalanes. Hem conseqüat el seu llenguatge per l'allunyament de les altres viles com ho han fet els pollencins que provenen de Sant Felip de Palafrugell i la seva comarca amb la seva pronunciació tan característica.

Així els Amorós, els Andreu, els Blanes, els Bover, els Borràs i un llarg etcètera amb les galiotes i vaixells de l'època agafaren els trastets, bolics i aumetjos d'immigrants i des de llavors són veïns del nou Bellpuig d'Artà.

No sabem si es dugueren a bon terme aquelles disposicions del Rei Jaume II en tot el seu contingut en bé dels nous pobladors.

Vet aquí algunes d'elles: "Els pobladors proporcionaran espai pels carrers d'uns sis metres d'amplària...; que les viles estiguin proveïdes d'aigua...; cada poblador rebrà cinc quarterades de terra conradissa i deu de garriga per a pastura...; que els nous pobladors hauran de tenir la casa feta i estar-hi en ella dins sis mesos després d'haver rebuda la terra. Durant els primers sis anys no podran vendre-la ni deixar d'habitar-la...; Passats sis anys podran vendre-la a persona externa de la vila perquè aquesta la habiti...; i passats deu la podran vendre a qualsevol persona.

Vet ací, idò, una llista, per ventura no completa, després de la recerca de dades de pobladors de la vila d'Artà durant el segle XIV.

Amorós (1347). Llogaret del municipi de Freixenet de Segarra (Cervera). Etimologia clarament llatina = homo afectuos.

Andreu (1390). Del grec "aner" = home valent. Nom d'apòstol.

Blanes (1345). A l'extrem meridional de la Costa Brava, municipi de La Selva. D'origen pre-romà.

Bover (1311). Home qui pastura bous.

Bover

L'HERETAT DE CAPDEPERA

(I)

per A. Gili

La gran propiedad, llamada desde tiempos antiguos, L'Heretat de Capdepera, ya era en la época medieval, muy extensa, formando parte de ella varios rafaes.

Dos de ellos eran conocidos por los nombres de Rafal Cremat, antiguamente, denominado Rafal Almansor y el Rafal Barceló.

Jaime y Mateo de Orpí, en el año 1344, poseían estos dos rafaes y por ellos pagaban anualmente once libras y cuatro sueldos censuales, moneda de Mallorca, a Inés, esposa de Pedro de Tornamira, bajo cuyo alodio y dominio directo estaba el citado Rafal Cremat que juntamente con el Rafal Barceló, tenido bajo alodio y dominio de Pedro de Montsó, les había sido establecido.

Estos dos rafaes ya figuraban en el contrato de establecimiento realizado, ante el notario público de Mallorca, Bernardo Juyol en el año 1306, por Romero Blanquer y Guillermo de Montsó. El establecimiento se refería al rafal Alpollenti en el cual se encuentra una torre, llamada Garbalien, dos rafaes, uno denominado Rafal Alginyen y el Rafal Benialcur que Guillermo de Montsó tenía por franco alodio y además el Rafal Almansor que el mismo Guillermo de Montsó tiene, bajo alodio de Pedro de Tornamira, situado en el valle de Garbelien.

Según las cláusulas del establecimiento, Romero Blanquer y sus sucesores estarán obligados, entre otras obligaciones, a tener siempre enderezada la torre para que siempre se encuentre fuerte y valerosa, a tener siempre cuidados los árboles, las viñas, las casas y los molinos y además nunca podrán devolver la íntegra posesión o alquería, sin hacer entrega, al mismo tiempo, de los rafaes, llamados Barceló y Cremat.

Pasados 54 años, exactamente en el año 1360, ante el notario Nicolás de Cases, Antonio Blanquer, de Artà, nieto de Romero Blanquer y Guillermo Seguí, de Vyalfas, devuelven y restituyen al venerable Pedro de Montsó, ciudadano de Mallorca, y nieto del nombrado Guillermo de Montsó, la alquería llamada Garbalien i el rafal, llamado Alpollenti en que hay una torre, muchas casas y un valle, llamado Garbalien con casales de molinos, todo bajo el dominio directo y alodio del ya citado Pedro de Montsó, juntamente con otro rafal, tenido bajo alodio del Rey y todo su útil dominio.

Todas las posesiones devueltas limitan, por una parte, con la alquería de Jaime Gili y, por otra parte, con la alquería del heredero de Antonio Abrines (Sant Jordi d'Alfama) y, por otra parte, con la orilla del mar y, por otra parte, con el torrente que fluye largamente bajo las posesiones devueltas y los rafaes de los hermanos Jaime y Mateo de Orpí, pertenecientes a la alquería de Pedro de Montsó. Uno de ellos tenido bajo el alodio de los sucesores del venerable Pedro de Tornamira, bajo cuyo alodio Pedro de Montsó o sus predecesores tuvieron en feudo.

Por tanto, en la expresada devolución no quedan registrados, sino excluidos, los rafaes, llamados Barceló y Cremat.

Ante tal evento, los hermanos Jaime y Mateo de Orpí no tardaron en reclamar su derecho, al saber que se había devuelto al venerable Pedro de Montsó, burgués y ciudadano de Mallorca, la alquería de La Torre, tenida bajo su alodio y directo dominio en la parroquia de Artà, a octavo de laudemio y al censo de 25 libras pagaderas anualmente en la fiesta de los santos Pedro y Félix del mes de agosto y tenida, igualmente, por Guillermo Corna, draperio, juntamente con dos rafaes, al censo de 32 cuarteras y media de trigo, pagaderas en la misma fiesta.

Así, a 15 de noviembre del año 1361, los hermanos Jaime y Mateo de Orpí, atendiendo a los expresamente convenido entre Guillermo de Montsó, abuelo de Pedro de Montsó, y Romeo Blanquer, abuelo de Antonio Blanquer, en el tiempo del establecimiento de la alquería y rafaes, en el sentido de que Romeo Blanquer o sus sucesores nunca pudieran devolver la alquería sin los rafaes poseídos por los hermanos de Orpí, llamados Rafal Barceló y Rafal Cremat, aceptan y reciben a su favor la alquería de la Torre con sus tierras, molinos, términos y pertenencias de la misma, así como la tenían y poseían antes Antonio Blanquer y Guillermo Seguí.

Diversas ventas son efectuadas por los hermanos de Orpí sobre sus propiedades pertenecientes a su gran propiedad que se denominaría L'Heretat.

En 1364, Arnaldo Estaràs, de Inca, procurador de su hija Matea Estaràs, recibe cuatro cuarteras y media de trigo censuales que Jaime de Orpí de Artà, vendió, asignadas sobre el Rafal Barceló que posee en franco alodio en Artà, por el precio de 31 libras y 10 sueldos.

En 1369, Mateo de Orpí, Jaime de Orpí y esposa Lucía, habitantes de Artà, venden a un farmacéutico, ciudadano de Mallorca, 3 cuarteras y media de trigo candeal sobre el Rafal Cremat, antiguamente llamado Almansor, que en alodio franco y libre los predichos Mateo y Jaime de Orpí tienen y poseen indivisamente en la parroquia de Artà. El Rafal Cremat afronta, por un parte, con otro rafal poseído por los mismos hermanos indivisamente en el mismo término, por otra parte, con la orilla del mar y, por otra parte, con las alquerías de Jaime de Orpí, Antonio de Orpí, Pedro Vidal y Miguel Andreu y, por otra parte, con el torrente y con el rafal llamado Barceló tenido y poseído por los mismos hermanos. La venta va por el precio de 28 libras reales mallorquinas minutas.

Como obviamente se deduce, la familia de Orpí eran, en aquellos tiempos, los propietarios y terratenientes de toda aquella comarca, no solamente de L'Heretat. Bell-lloc, ahora denominada Son Bassó, sería igualmente parte de su gran hacienda, en la parte más cercana al pueblo de Capdepera y la Torre de Canyamel, antes de Montsó, y más anteriormente de Garbelien, en la parte contraria.

(Continuarà)

NOTICIARI

S'HA VENUT SA DEVESEA

Sempre he considerat que encara que "Sa Devesa" tenguí amo, aquest lloc és una mica patrimoni de tots els Coloniers ja que el nostre poble se construí dins els terrenys de Sa Devesa de Ferrutx. I dic, que aquesta finca és una mica patrimoni de tots perquè com sabeu fou propietat del Rei Jaume II que la tenia com a caceria quan en aquell temps a més de la caça actual n'hi havia de major, com els ceros, els porcs senglars o les cabres selvàtges.

S'ha venut "Sa Devesa". Per a mí el que és notícia -i el motiu que m'ha duit a fer aquest comentari- és que el comprador ha estat un mallorquí, i no un estranger. No tenc res en contra dels estrangers, però vos ben assegurat que he pensat que estàvem d'enhonorabona tots els mallorquins, i particularment els Coloniers, quan he sabut que la venda s'havia realitzada entre persones de la nostra illa.

I és que darrerament, com es diu ara, "ens haviem passat". Un percentatge molt alt de voreres de mar i d'antigues possessions són propietat de companyies estrangeres que inverteixen comprant, mentre que nosaltres, els nadius, poc a poc, ens anam desprenint de troços de la nostra mare terra que conqueriren, suaren, mantingueren i estimaren els nostres avantpassats.

S'ha venut "Sa Devesa", però continua essent "nostra", dels mallorquins, dels Coloniers. Estam d'enhonorabona.

ELS TELEFONS

Segueixen les obres d'instal·lació de telèfons. Un servidor, defensor des de fa molts d'anys d'aquesta millora (que esper que aviat arribi a bon port), així i tot, crític lo groller d'aquesta instal·lació. Ja sé que en aquest País els fils de telèfons van damunt pals, però així mateix s'hi podien haver mirat una mica més en la manera de "sembrar-los". Pareix un bosc mal garbat. Ho qualific de pecat estètic.

Crec que ara, amb un peu dins el Mercat Comú, i a dues passes del segle XXI, hauria estat lo seu -ja sé que el que diré és una "burrada"- fer la instal·lació subterrània. A més d'un país d'Europa, que un servidor ha visitat, es fa així. Aquí, segur que ho farem quan el telèfon funcioni sense cable.

De la Colònia
de Sant Pere

CONCERT

Dissabte, dia 21 de setembre, tingué lloc a l'església parroquial un concert de piano, guitarra i acordió. Anà a càrrec de la professora manacorina, Margot Fuster i els seus alumnes.

Les peces per a piano foren interpretades per Fèlix Aguiló, Joan J. Mateos, Joana Maria Perelló, Antoni Terrades i Conrado Moyà. Les de guitarra anàren a càrrec de Margalida Fuster i Damià Timoner. L'acordió fou pulsat per la professora Margot Fuster. Totes les interpretacions foren molt aplaudides pel nombrós públic

que pogué admirar les meravelles que fan aquests al·lots i nines a la seva edat.

CENT MIL PESSETES PEL CENTRE CULTURAL

El Consell Insular de Mallorca, acaba de concedir a través de la Conselleria d'Acció Social, la quantitat de cent mil pessetes al Centre Cultural per tal de destinar-les a activitats a realitzar amb persones de la Tercera Edat. Mai cau malament una espipellada, especialment si és per afavorir als més majors.

Andreu Genovart

Que fa el Consell Insular en Agricultura

El Consell Insular de Mallorca té un programa d'adquisició de finques destinades a la protecció de la natura, a l'ús públic i a l'experimentació agrícola.

Ha elaborat un pla de rejuveniment de les plantacions de garrovers. Impulsa les fires agrícoles i ramaderes com a vehicle de potenciació del nostre camp. Per tal de millorar la cabanya du a terme una campanya de vacunació contra la brucel·losi i la tuberculosi i una altra de millora genètica.

Altres actuacions destacades són:

—Campanya d'adequació de molins de vent per a extracció d'alguà.

—Foment de la construcció de sitges per emmagatzemar pinsos.

—Instal·lació d'hivernacles a les escoles.

—Distribució de carpes per repoblar safareigs.

Consell Insular
de Mallorca

c/. Palau Reial, 1

ESPORTS

RESULTATS

PREFERENT

ARTA 1
(Anthony)
LA UNION 0

XILVAR 0
ARTA 1
(Pons)

TERCERA REGIONAL

ESCOLAR 2

ARTA 1
(Ginart I)

ARTA 2
(A. Riera)
POBLENSE 1

JUVENILS

POLLENSA 2
ARTA 1

ARTA 2
MANACOR 7

PENYES

BELLPUIG 1
BELLPUIG 5

B.J.F. 0
P. MALLORCA 1

INFANTILS

AVANCE 2
Bto. R.LLULL 4

BARRACAR 1
AVANCE 0

ALEVINS

FELANITX 6

AVANCE 0

COMENTARI

L'Artà ha guanyat els dos darrers partits (1-0) i dins camp contrari feia molt de temps que no s'aconseguia. Els resultats són bons, encara que la forma de joc té molt que desitjar.

Enfront del Xilvar, se va veure un dels partits més xerrecs dels darrers anys dins Ses Pesqueres i és que tot va esser una cadena de despropòsits. Sense coordinació, jugant a veure qui pega a la "bolla" més fort i sense serenar ni intentar fer una jugada i això que tantes facilitats com va donar el Xilvar no crec que se trobin els propers diumenges. Quants de gols se "marraren"...

Els qui sí posen interès i ganes són els de 3ª Regional. El públic que el passat diumenge acudí al camp va sortir satisfet de les ganes, de la lluita i també del bon joc que sobretot a la 2ª part feren. Se veu que els anys que han estat sense jugar habitualment encara pesen, però també s'entreveu que això pot arribar a esser la sort d'Artà si se sap "mimar" i mantenir aquest esforç començat. S'han posat les primeres branques, convé que no s'escampin.

HACE 40 AÑOS

7-10-1945. En Artà.

C.D. Artà 4 San Martín de Villafranca 2.

Alineación Artà: Sastre, Pedreño; Servera, Medrano, Sancho; Guerrero, Ortiz, Llinàs, Foraster i Nadal.

Goles: Llinàs 2, Ortiz y Medrana.

Árbitro: Sr. Crespí

14-10-1945. En Artà.

C.D. Artà 3 San Juan 1

Alienación Artà: Pedreño, J. Piris; Servera, Medrano, Sancho; J. Ginard, Castillo, Llinàs, Foraster, Nadal.

Goles: Llinàs 3.

Árbitro: Sr. Fiol.